

El teatre de Cervantes

SANTI FONTDEVILA
CRÍTIC DE TEATRE

A Cervantes li agradava escriure teatre. Ho va fer tota la vida i amb molt d'èxit, segons comentava en el pròleg d'*Ocho comedias y ocho entremeses nuevos, nunca representados*, en què assegurava que havia estrenat una vintena o trentena de comèdies sense que li tiressin cogombres (no tomàquets). A favor hi tenia l'efervescència del teatre a la segona meitat del segle XVI i, en contra, la figura de Lope de Vega, que li robava fama i calés. La presència del teatre de Cervantes a Catalunya és minsa, tot i que l'autor va parlar de Catalunya i de Barcelona en diverses obres, com a *El Quixot*, en què va qualificar Catalunya de "regne".

Resulta curiós que Els Joglars sigui la companyia que hagi visitat amb certa continuïtat el món de Cervantes, encara que sigui, òbviament, en l'àmbit de la creació. La relació comença el 2004 amb una adaptació del famós *El retablo de las maravillas*. Albert Boadella feia servir l'argument per satiritzar l'art, la gastronomia, la religió i la política en la societat actual, un encertadíssim espectacle

que es va veure al Lliure de Montjuïc. Dos anys després, i ja dins l'espiral de desafecció cap a la companyia provocada per les opcions polítiques de Boadella, van presentar al mateix Lliure *En un lugar de Manhattan*. Un Boadella ja reiteratiu se servia de la figura del Quixot per carregar contra modes, actituds i politiqueria contemporània. L'obra va obrir el camí sense retorn del director, que després anunciaria que Els Joglars no actuarien a Catalunya. Sortosament per al públic, Boadella va deixar la direcció d'Els Joglars en mans de Ramon Fontserè i van tornar a Barcelona el 2013 amb una divertida adaptació d'un altre entremès, *El coloquio de los perros*.

Més enllà d'Els Joglars

Els entremesos han sigut el material més sovintejat a tot Espanya. I *El retablo de las maravillas* tornaria a Barcelona l'any passat de la mà de José Luis Gómez i el Teatro de la Abadía amb un espectacle que reunia aquest títol amb *La cueva de Salamanca* i *El viejo celoso*. El *Retablo* formava així mateix part d'un meravellós espectacle que Joan Font i Comediants van estrenar a la seu de la Compañía Nacional de Teatro Clásico (CNTC) titulat *Maravillas de Cervantes*. No va arribar a Barcelona, però sí a l'Ateneu de Tàrraga, *Viaje del Parnaso*,

que Eduardo Vasco va dirigir per a la CNTC. I va ser una llàstima.

El musical *El hombre de la Mancha* no amaga els seus orígens, però, com diu el llibretista, Dale Wasserman, no és una versió musical d'*El Quixot*, sinó una creació lliure sobre la vida de Cervantes. Es va veure a l'ara oblidat BTM en una ostentosa producció de qui va ser pioner en l'aterratge de grans musicals al nostre país, Luis Ramírez. Stage, la productora de *Mamma mia!*, havia anunciat una nova producció de l'obra, que havia de dirigir Mario Gas i s'havia d'estrenar al Liceu a l'agost, però aquesta setmana l'han cancel·lat preventivament davant "la manca de notorietat i de vendes".

El Teatro de la Abadía va representar tres entremesos de Cervantes dirigits per José Luis Gómez.

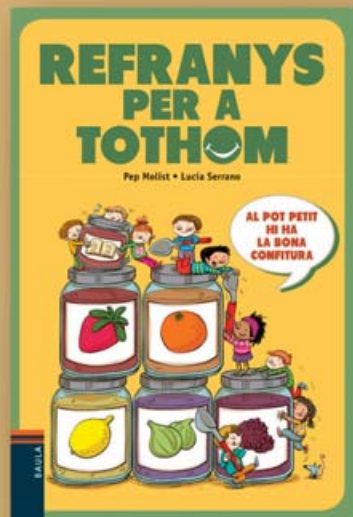
TEATRO DE LA ABADÍA

LLIBRES QUE FAN LECTORS

NOVETATS DE PRIMAVERA
2016

L'hora de la veritat
Text: Peter Walker
Il·lustracions: Bié

Refrans per a tothom
Text: Pep Molist
Il·lustracions: Lucía Serrano

La Blancaneu i els set nans polits
Text: Vivim del Cuentu
Il·lustracions: Anna Aparicio Catalá

El món de la Itai
Text: Asha Miró
Il·lustracions: Patricia Geis

Parrac, el fill del drac
Text: Pep Molist
Il·lustracions: Bernadette Cuxart

Amb el cor a la mà
Text: Toni Giménez
Il·lustracions: Cristina Losantos